

Her Şeyin Adı Moşe

Kerem Bereketoğlu

I.

Nasıl da gülmüşlerdi sözlerine
Hikâyenî dinleyenler
Farkında olmanın yükünü çekmeyenler
Harimlere denk gelmeyenler bize üzülünce
O güzeller, beyzalar... Zulüm edildi hepsine
Vazgeçene kadar aramaktan kaybolanı bir nehirde
Çok zaman değil; bir ya da iki gece
Batılmayan sular var, aslı derin
Çıkılmayan surlar var, altında yerin
Altı ziftlenmiş bir zemin
Yok seni sürükleyecek
Boğuluyordun
Bildiğinle boğuluyordun bile bile, anlatmak istediğinle
Her an yeni bir tanrı ve din
Gelip kurtaracak insanlığı umuduyla birdenbire
Yardım istemeyen gözlerin bakışıma değdiğinde
Sürükleniyordun, tuttum çıkardım seni
Sudan çıkardığım her şeyin adı Moşe

II.

Konuşmaya başladığında
Nasıl da gülmüşlerdi sözlerine
Anlatından iki ana renk sızdı doğaya
Kırmızı ve mavi o günden hediye
Dilin her şeye dönerdi
Bunu kendine anlatamazdın
Neden bıraktın kendini suya
İsyanı nasıl başlatayım ne bilirdim
Bulmasam seni bir asa tutup sallayarak
Bir asmaya yaslanarak, Buhtunnesar'dan
Yılanlarla ve şaklabanlarla sıyrılıp kaçsa mıydım
Zamanı gelmiş isyanlarımdan
Ne bu demeyip nebi olanlara karşı
Sana söylediklerimi anla
Sana söylediklerimi anla ki
Gece yırtılmasın en karanlık yerinden
Çok derinden çıkardım seni
Bunu da anla: Çıkardım seni derinden

III.

Her mermer heykel olmak ister
Bu bilgiyi sudan çıkardım
Sudan çıkardığım her şeyin adı üstüne
Anladığımızın korkağıyız
Anladığımızın korku ağıyız
Anlattıklarımızı yakaladığımız
Adın her şey olabilir
Sana her şey derlerdi çağına denk gelseydin
Söylediğin sözlerle – nasıl da gülmüşlerdi –
Sulara sığındın, buldum seni, mağaralar misafir bilmez
Kurtulurdun, adın başka olurdu
Bu kadar manası olmazdı – beyzalara zulmettiler.
Sudan çıktın, gizli olanın yolunu bilen, adın bu oldu
Anladığından fazla korkanlar arasında var
Ve donuk
Heykel olmak istemeyen mermerler.

IV.

Gülmüşlerdi sözlerine nasıl da
Her manayı öldüre öldüre yürüyen şairler
Yazı geciktiren, isyanı sertleştiren adımlarla
Sırrını tabutta saklardın
Tabut suyun içinde
Yılan artık emrinde, bir ucundan yüklendim
İçimde güven, içimde huzur
Hepsi kalbimde, bunları aklım nasıl alsın
Kalbim kırığından su almış içinde tabut-u sekine
Manayı öle öle yürütüp
Derinliğini bir başkasına hediye eden şairler
Kıyılarında hiçbir ceset görmek istemez
Bu yüzden onlara peygamber demediler

V.

Sırlarımız ufalanıyor isyan sertleşirken
Bir ucundan daha tutuluyor asanın
Sesin sertleşirken
Sözlerine nasıl da gülmüşlerdi
Konuşmaya başladığında suya saklandığını bilmeyenler
Sonsuza kalacak olan mumyalanmaz, su tutar
Farkında olmanın yükünden çatlayan kalbinin
Kırığına gizlenenler kurtulur
Gizli olanın yolunu bilmek, içimde huzur
Kalbinin kırığına gizlenenler kurtulur
Bu yüzden sudan çıkardım seni
Parlıyor aynada yedinci köşe
Sudan çıkardım seni
Sudan çıkardığım her şeyin adı Moşe

Kerem BEREKETOĞLU

kerem.bereketoğlu@toros.edu.tr

<http://evvel.org>